

“मीठे बच्चे- भविष्यमा उच्च घरानामा आउने आधार हो पढाइ, यस पढाइबाट नै तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्न सक्छौ।”

प्रश्न:- गोल्डन स्पून इन माउथ (सम्पन्नता) दुई प्रकारले प्राप्त हुन सक्छ, कसरी ?

उत्तर:- एक- भक्तिमा दान-पुण्य गर्नाले, दोस्रो- ज्ञानमा पढाइबाट । भक्तिमा दान-पुण्य गर्छन् भने राजा वा धनवान्को पासमा जन्म लिन्छन् तर यो भयो हदको । तिमी ज्ञानमा पढाइद्वारा गोल्डन स्पून इन माउथ पाउँछौ । यो हो बेहदको कुरा । भक्तिमा पढाइद्वारा राजाई मिल्दैन । यहाँ त जसले जति राम्रोसँग पढ्छ, त्यति उच्च पद पाउँछ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकिलधे बच्चाहरूलाई रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ रूहानी ज्ञान । बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्भक्त र बाबालाई याद गर, यो बाबाले खास आदेश गर्नुभएको छ । त्यसैले यसलाई मान्नुपर्‍यो नि । उच्चभन्दा उच्च बाबाको श्रीमत प्रख्यात छ । यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा भएको छ- केवल शिवबाबालाई नै श्री श्री भन्न सकिन्छ । उहाँले नै श्री श्री बनाउनुहुन्छ, श्री मतलब श्रेष्ठ । तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा भएको छ- यिनीहरूलाई बाबाले यस्तो बनाउनुभएको हो । हामीले अहिले नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं । नयाँ दुनियाँको नाम हो नै स्वर्ग, अमरपुरी । महिमाको लागि नाम धेरै छन् । भन्छन् पनि स्वर्ग र नर्क । फलानो स्वर्गवासी भयो, त्यसको मतलब नर्कवासी थियो नि । तर मनुष्यमा यति बुद्धि छैन, स्वर्ग-नर्क, नयाँ दुनियाँ, पुरानो दुनियाँ केलाई भनिन्छ, केही पनि जान्दैनन् । बाहिरको देखावटी कति छ । तिमी बच्चाहरूमा पनि थोरै छन् जसले सम्भक्त-वास्तवमा हामीलाई बाबाले पढाइरहनुभएको छ । हामी यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि आएका हौं । हामी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौं । पहिले-पहिले हामी गएर राजकुमार बन्छौं । यो पढाइ हो, जसरी इन्जिनियरिंग आदि पढ्छन् भने बुद्धिमा रहन्छ- हामी घर बनाउँछौं फेरि यो गर्नेछौं, हरेकलाई आ-आफ्नो कर्तव्य स्मृतिमा आउँछ । तिमी बच्चाहरूलाई गएर बडो उच्च घरमा जन्म लिनु छ, यस पढाइद्वारा । जसले जति धेरै पढ्छ उसले त्यति नै उच्च घरमा जन्म लिन्छ । राजाको घरमा जन्म लिएर फेरि राजाई चलाउनु छ । गायन पनि छ- मुखमा सुनको चम्चा (गोल्डन स्पून इन माउथ) । एक त ज्ञानद्वारा यो गोल्डन स्पून इन माउथ मिल्न सक्छ । अर्को, यदि दान पुण्य राम्रोसँग गर्‍यो भने पनि राजाको पासमा जन्म मिल्छ । त्यो भयो हदको । यो हो बेहदको । हरेक कुरा राम्रोसँग बुझ । केही पनि बुझेनौ भने सोध्न सक्छौ । नोट गर- यो-यो कुरा बाबासँग सोध्नु छ । मुख्य हो नै बाबाको यादको कुरा । बाँकी कुनै संशय आदि भयो भने त्यसलाई ठीक गरिदिन्छु । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्- जति भक्तिमार्गमा दान पुण्य गर्छन् त्यति धनीको घरमा जन्म लिन्छन् । जसले कुनै खराब कर्म गर्छ भने फेरि त्यस्तै जन्म मिल्छ । कसै कसैको त यस्तो कर्मबन्धन छ, कुरै नसोध । यी सबै हुन् विगत (पास्ट) का कर्मबन्धन । राजाहरू पनि कोही कोही यस्ता हुन्छन्, जसमा कर्मबन्धन बडो कडा हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायणलाई त कुनै बन्धन छैन । त्यहाँ हुन्छ नै योगबलको रचना । जब योगबलले हामी विश्वको राजाई लिन सक्छौं भने के बच्चा पैदा हुन सक्दैन ! पहिले नै साक्षात्कार हुन्छ । वहाँ त यो सामान्य कुरा हुन्छ । खुशीमा बाजा बजिरहन्छन् । बूढाबाट बच्चा बन्छन् । महात्माभन्दा पनि बच्चाहरूलाई धेरै मान दिइन्छ किनकि ती महात्मा त फेरि पनि सारा जीवन पास गरेर ठूला भएका हुन्छन् । विकारलाई जान्दछन् । साना

२०७२ जेष्ठ ३० शनिबार १३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बच्चाहरूले जान्दैनन्, त्यसैले महात्माभन्दा पनि उच्च भनिन्छ। वहाँ त सबै महात्माहरू हुन्छन्। कृष्णलाई पनि महात्मा भनिन्छ। उनी हुन् सच्चा महात्मा। सत्ययुगमा नै महान् आत्माहरू हुन्छन्। उनीहरूजस्तो यहाँ कोही हुन सक्दैन।

तिमी बच्चाहरूलाई भित्र धेरै खुशी हुनुपर्छ। अब हामीले नयाँ दुनियाँमा जन्म लिन्छौं। यो पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ। घर पुरानो भयो भने नयाँ घरको खुशी हुन्छ हैन। कति राम्रा-राम्रा मार्बल आदिको घर बनाउँछन्। जैनीहरूसँग पैसा धेरै हुन्छ, उनीहरू आफूलाई उच्च कुलको सम्झन्छन्। वास्तवमा यहाँ कुनै उच्च कुल त छैन। उच्च कुलमा विवाहको लागि घर खोज्छन्। वहाँ कुल आदिको कुरा हुँदैन। वहाँ त एकै देवताहरूको कुल हुन्छ, अर्को कुनै हुँदैन। यसको लागि तिमी संगममा अभ्यास गर्छौं— हामी एक बाबाका बच्चाहरू सबै आत्मा हौं। आत्मा हो पहिलो, पछि हुन्छ शरीर। दुनियाँमा सबै देह-अभिमानी रहन्छन्। तिमीले अब देही-अभिमानी बन्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा-रहँदै आफ्नो अवस्थालाई जमाउनु छ। बाबाका कति बच्चाहरू छन्, कति ठूलो गृहस्थ छ, कति ख्याल रहन्छ। यिनले पनि मेहनत गर्नुपर्छ। म कुनै संन्यासी होइन। बाबाले यिनमा प्रवेश गर्नुभएको छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको चित्र पनि छ नि। ब्रह्मा हुन् सबैभन्दा उच्च। त्यसैले उनलाई छोडेर बाबा कसमा आउनुहुन्छ र! ब्रह्मा कुनै नयाँ पैदा हुँदैनन्। देख्छौ नि— यिनलाई कसरी आफ्नो बनाउँछु। तिमी कसरी ब्राह्मण बन्छौ। यी कुरालाई तिमीले नै जान, अरूले के जानून्। यी त जौहरी थिए, यिनलाई तिमी ब्रह्मा भन्छौ! उनीहरूलाई के थाहा— यति धेरै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू कसरी पैदा हुन्छन्? एक-एक कुरामा कति सम्झाउनु छ। यी धेरै गहन कुरा छन् नि। यी ब्रह्मा व्यक्त, उहाँ अव्यक्त। यी पवित्र बनेर फेरि अव्यक्त भएर जान्छन्। यिनले भन्छन्— म अहिले पवित्र छैन। यस्तै पवित्र बनिरहेको छु। प्रजापिता त यहाँ हुनुपर्छ नि। नत्र कहाँबाट आउने? बाबाले स्वयं सम्झाउनुहुन्छ— म पतित शरीरमा आउँछु, अवश्य यिनलाई नै प्रजापिता भनिन्छ। सूक्ष्मवतनमा भनिदैन। त्यहाँ प्रजाले के गर्ने? यी स्वतन्त्र पवित्र बन्छन्। जसरी यिनले पुरुषार्थ गर्छन् त्यस्तै तिमी पनि पुरुषार्थ गरेर स्वतन्त्र पवित्र बनेर जान्छौ। विश्वको मालिक बन्छौ नि। स्वर्ग अलग, नर्क अलग छ। अहिले त कति टुक्रा टुक्रा भएको छ। ५ हजार वर्ष पहिलेको कुरा हो जब यिनको राज्य थियो। उनीहरूले फेरि लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। यी कुरा पनि उनीहरूले नै बुझ्दछन् जसले कल्प पहिले बुझेका होलान्। तिमीले देख्छौ यहाँ मुसलमान, पारसी आदि सबै आउँछन्। स्वयं मुसलमानले फेरि हिन्दुहरूलाई ज्ञान दिइरहेका छन्। आश्चर्य छ नि। मानौं कुनै सिक्ख धर्मका हुन्, उनीहरूले पनि बसेर राजयोग सिकाउँछन्। जो परिवर्तन भएका छन् फेरि ट्रान्सफर भएर देवता कुलमा आउँछन्। कलमी (सैपलिंग) लाग्छ। तिम्रो पासमा क्रिश्चियन, पारसी पनि आउँछन्, बौद्धी पनि आउँछन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— जब समय समीप आउँछ तब चारैतिरबाट हाम्रो नाम निस्कन्छ। एउटै भाषण तिमीहरू सबैले गर्छौ भने तिम्रो पासमा धेरै आउँछन्। सबैलाई स्मृति आउँछ— हाम्रो सच्चा धर्म यो हो। जो हाम्रो धर्मका हुन् उनीहरू सबै आउनु त सही हैन र! लाखौं वर्षको कुरा होइन। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी हिजो देवता थियौ, अहिले फेरि देवता बन्नको लागि बाबाबाट वर्षा लिइरहेका छौ।

तिमी सच्चा-सच्चा पाण्डव हौ, पाण्डव अर्थात् पण्डा। उनीहरू हुन् जिस्मानी पण्डा। तिमी ब्राह्मणहरू हौ रूहानी पण्डा। तिमी अहिले बेहदका बाबाबाट पढिरहेका छौ। यो नशा तिमीलाई धेरै

२०७२ जेष्ठ ३० शनिबार १३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन हुनुपर्छ। हामी बाबाको पासमा जान्छौं, जसबाट बेहदको वर्षा मिल्छ। उहाँ हाम्रो बाबा शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, यसमा कुनै टेबल-कुर्सी आदिको आवश्यकता छैन। यो तिमी लेख्दछौ— त्यो पनि पुरुषार्थको लागि। वास्तवमा यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो। शिवबाबाले कहाँ कलम आदिले लेख्नुहुन्छ र ! तिमीलाई पत्र लेख्नको लागि पेन्सिल आदि लिनु छ। सम्भन्छन्— शिवबाबाका राता अक्षर (पत्र) आएका छन्। बाबा लेख्नुहुन्छ— रूहानी बच्चे। बच्चाहरूले पनि सम्भन्छन्— रूहानी बाबा। उहाँ धेरै उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, उहाँको मतमा चलनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो। यो आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिनेवाला हो। त्यस भूतको वशमा नआऊ। पवित्र बन। बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले बडो तागत मिल्छ, राज्य गर्ने। जसलाई कसैले विजय पाउन सक्दैन। तिमी कति सुखी बन्छौ। त्यसैले यस पढाइमा कति ध्यान दिनुपर्छ। हामीलाई बादशाही मिल्छ। तिमी जान्दछौ, हामी केबाट के बनिरहेका छौ। भगवानुवाच छ नि। म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु, राजाहरूको राजा बनाउँछु। भगवान् कसलाई भनिन्छ, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। आत्माले पुकार्छ— ओ बाबा ! त्यसैले थाहा हुनुपर्छ नि— उहाँ कहिले र कसरी आउनुहुन्छ ? मनुष्यले नै त ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्य, अवधि आदिलाई जान्दछन् नि। जानेपछि तिमी देवता बन्छौ। ज्ञान हो नै सद्गतिको लागि। अहिले हो कलियुगको अन्त्य। सबै दुर्गतिमा छन्। सत्ययुगमा हुन्छ सद्गति। अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ, सर्वको सद्गति गर्न। सबैलाई जगाउन आउनुभएको छ। कुनै स्मशानघाट कहाँ हो र ! घोर अन्धकारमा परेका छन्, उनीहरूलाई जगाउन आउनुहुन्छ। जो बच्चा घोर निद्राबाट जागदछन् उनीहरूभित्र खुशी धेरै हुन्छ, म शिवबाबाको बच्चा हुँ, कुनै प्रकारको फिक्र छैन। बाबाले हामीलाई विश्वका मालिक बनाउनुहुन्छ। रुने कुरै छैन। यो हो रुने दुनियाँ। त्यो हो हर्षित रहने दुनियाँ। उनीहरूका चित्र हेर कस्ता शोभायमान हँसमुख बनाउँछन्। त्यो चेहरा त यहाँ निकाल्न सकिँदैन। बुद्धिद्वारा सम्भन्छन्— यस्तै चेहरा देखिनमा आउँछ। तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई अहिले स्मृति आएको छ— भविष्यमा अमरपुरीको हामी राजकुमार बन्छौं। यस मृत्युलोकलाई, यस पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ। गृह युद्धमा पनि एक अर्कालाई कसरी मार्छन्, कसलाई मार्दैछौं त्यो पनि थाहा हुँदैन। हाहाकारपछि जयजयकार हुनु छ। तिम्रो विजय, बाँकी सबै विनाश भएर जान्छन्। रुद्रको मालामा आएर फेरि विष्णुको मालामा जान्छन्। अहिले तिमी पुरुषार्थ गर्छौ— आफ्नो घर जानको लागि। भक्ति कति फैलिएको छ। जसरी वृक्षका अनेक पात हुन्छन् त्यस्तै भक्ति फैलिएको छ। बीज हो ज्ञान। बीज कति सानो हुन्छ। बीज हुनुहुन्छ बाबा, यस वृक्षको स्थापना, पालना र विनाश कसरी हुन्छ, यो तिमीले जान्दछौ। यो विविध धर्मको उल्टो वृक्ष हो। दुनियाँमा एक जनाले पनि जान्दैन। अहिले बच्चाहरूले धेरै मेहनत गर्नु छ— बाबाको याद गर्ने, तब विकर्म विनाश हुन्छ। ती गीता सुनाउनेले पनि भन्छन्— मनमनाभव। सबै देहको धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर। मनुष्यले यसको अर्थ कहाँ सम्भन्छन् र। त्यो हो नै भक्तिमार्ग। यो हो ज्ञानमार्ग। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। फिक्र गर्ने कुनै कुरा छैन। जसले थोरै पनि ज्ञान सुन्यो, ऊ प्रजामा आउँछ। ज्ञानको विनाश हुँदैन। बाँकी जसले यथार्थ जानेर पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले नै उच्च पद पाउँछन्। यो बुद्धिमा समझ छ नि। हामी राजकुमार बन्छौं नयाँ दुनियाँमा। विद्यार्थीले परीक्षा पास गर्‍यो भने उसलाई कति खुशी हुन्छ। तिमीलाई त हजार पटकभन्दा धेरै अतीन्द्रिय सुख हुनुपर्छ। हामी सारा विश्वको मालिक बन्छौं। कुनै पनि कुरामा कहिल्यै रिसाउनु हुँदैन। ब्राह्मणीसँग कुरा मिलेन भने

२०७२ जेष्ठ ३० शनिबार १३-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बाबासँग पनि रिसाउँछन्, अरे तिमी बाबासँग बुद्धिको योग लगाऊ न। उहाँलाई त प्रेमसँग याद गर। बाबा, म हजुरलाई नै याद गर्दा-गर्दै घर आउँछु। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) कुनै पनि कुराको फिक्र गर्नु छैन, सदा हर्षित रहनु छ। स्मृति रहोस्- हामी शिवबाबाका सन्तान हौं, बाबा आउनुभएको छ, हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन।
- २) आफ्नो अवस्थालाई एकरस बनाउनको लागि देही-अभिमानी बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। यस पुरानो घरबाट ममत्व निकालिदिनु छ।

वरदानः- बिहंग मार्गको सेवाद्वारा विश्व परिवर्तनको कार्यलाई सम्पन्न गर्ने सच्चा सेवाधारी भव

बिहंग मार्गको सेवा गर्नको लागि संगठित रूपमा “रूप र वसन्त” यी दुवै कुराको सन्तुलन चाहिन्छ। जसरी वसन्त रूपद्वारा एक समयमा अनेक आत्माहरूलाई सन्देश दिने कार्य गर्छौं यसै गरी रूप अर्थात् याद बलद्वारा, श्रेष्ठ संकल्पको बलद्वारा बिहंग मार्गको सेवा गर। यसको पनि आविष्कार गर। साथ साथै संगठित रूपमा दृढ संकल्पद्वारा पुरानो संस्कार, स्वभाव र पुरानो चलनको तिल वा जौ यज्ञमा स्वाहा गर तब विश्व परिवर्तनको कार्य सम्पन्न हुन्छ अथवा यज्ञको समाप्ति हुन्छ।

स्लोगनः- बालक र मालिकपनको सन्तुलनद्वारा प्लानलाई प्राक्टिकलमा ल्याऊ।